

tottak családi kapcsolataival, azoknak a reintegrációban betöltött szerepével foglalkozik. Albert Fruzsina dolgozatának témája: a börtönbüntetés hatása a baráti kapcsolatok alakulására. Az Albert Fruzsina, Bíró Emese szerzőpáros „A sikeres reintegráció” című, kötetzáró tanulmányukban az elkövetők társadalmi vissza-illeszkedésének feltételrendszerét tekintik át, illetve írásuk végén ajánlásokat is megfogalmaznak.

A hazai szociológiai kutatások eleddig kevésbé foglalkoztak a börtönlakók, az ő társadalmi reintegrációjuk problematikájával, ezért is öröndetes a könyv megjelenése.

Koósné Mohácsi Barbara: A szabadságelvonás határai. Helyettesítő intézmények és alternatív szankciók a magyar és a német jog összehasonlításának tükrében. Budapest, 2015, ELTE Eötvös Kiadó. 317 Ft. (ELTE Jogi Kari Tudomány 27.)

A kötet a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések, illetve a szabadságvesztés-büntetés a magyar és a német jogban is ismert alternatíváinak bemutatására koncentrál. „Az összehasonlító jogi személet bevonását és a magyar jog német joggal való összevetését az indokolja, hogy a két tárgyalt jogrendszer közös hagyományokra vezethető vissza, bár a német jog hatása a büntetőeljárás jog területén csak közvetettnek mondható – írja a szerző a könyv bevezetőjében. A magyar büntetőeljárás jog a 19. században ugyanis erősen támaszkodott az osztrák büntető perrendtartásra, amely azonban vitathatatlanul magán hordozta a német hatásokat.”

A könyv öt fejezetből épül fel. Az első fejezet a személyi szabadsághoz való jog nemzetközi hátterét, valamint a magyar és a német jogban betöltött szerepét vázolja fel. A második fejezet a személyi szabadsághoz való jog történeti fejlődését mutatja be. A harmadik fejezet a személyi szabadsághoz való jog korlátozhatóságáról szól. Ez a korlátozhatóság a büntetőeljárás és a büntetés-végrehajtás során valósul meg. A negyedik fejezet a szabadságelvonás minimalizálására irányuló törekvéseket állítja középpontba. A szabadságelvonással járó kényszerintézkedések helyettesítése a büntetőeljárásban számos módon történhet (házi őrizet, lakhelyelhagyási tilalom, az elektronikus bilincs alkalmazása, óvadék, távortartás stb.) A személyi szabadság biztosítása a büntetés-végrehajtás során is szerepet kap, a rövid tartamú szabadságvesztés alternatív büntetésekkel helyettesíthető. Az ötödik fejezet európai kitekintést tartalmaz.

A kötet a személyi szabadsághoz való jogból kiindulva jól mutatja be a szabadságvesztés-büntetést kiváltó alternatív büntetéseket.

Kriminológiai tanulmányok 52. (Fel. szerk. Vókó György.) Budapest, Országos Kriminológiai Intézet, 2015. 214 oldal.

A kötet – hagyományos módon – az OKRI kutatómunkájának lenyomatát adja, bemutatva a kriminális cselekmények változásait is.

Tamási Erzsébet tanulmánya az emberölés nemzetközi kutatásának és eredményeinek jelenlegi állapotát tekinti át, ezen belül is főként a fiatal kor és a gyil-

kosságok összefüggéseire fókuszálva. Nagy László dolgozatában a Magyarországon 2000 és 2012 között elkövetett gyilkosságok kriminológiai hátterét vizsgáló kutatásáról számol be a kötet lapjain. Bolyky Orsolya az elkövető öngyilkosságával vagy annak kísérletével végződő emberölések, az ún. kiterjesztett öngyilkosságok vizsgálatát helyezi tanulmánya középpontjába. Póczik Szilveszter írásának tárgya az Európát fenyegető terrorizmus. A szerző megállapítása szerint a kockázat szintje Kelet-Európában ma még alacsonyabb, mint a vezető országokban, ennek állandósulására nem, sőt inkább növekedésére számíthatunk. Ritter Ildikó a marihuánafogyasztással kapcsolatos büntetőpolitika változásait elemzi tanulmányában. Irk Ferenc dolgozata a hatalommal és az erőfölénnyel való visszaélés kriminológiai vonatkozásait vizsgálja. Kerezsi Klára és szerzőtársai – Kovács Krisztina, Párkányi Eszter, Szabó Judit – munkája a pártfogó felügyelet történeti, jogi és kriminológiai szempontú értékelésével foglalkozik, különös tekintettel a jogintézményben tervezett változásokra. Sárík Eszter tanulmánya egy 2014-ben megkezdett ifjúságiértéktrend-kutatás részeredményeit mutatja be, a kutatás a 14–18 éves fiatalok bűnelkövetését, illetve a valláshoz, a hithez való viszonyát vizsgálta.

A kiadványban olvasható tanulmányok informatívak, érdekesek, hűek az OKRI évkönyvének szokásosan magas színvonalához.

120 év a büntető hatalom szolgálatában. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet 120 éves krónikája. (Szerk. Lőrincz József). Szekszárd, 2015, Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet. 150 oldal.

Szekszárdon a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása régre nyúlik vissza, 1830. július 13-án rabdolgoztató-ház nyitotta meg kapuit, az intézmény 46 rab munkáltatására volt alkalmas. A dolgozóház létesítéséig a vármegyeházán helyezték el a rabokat. A szekszárdi királyi törvényszéki fogházat 1895. szeptember 20-án avatták fel. Az épületkomplexum – más megyei intézetekhez hasonlóan – egy épülettömbben van a megyei főügyességgel és bírósággal.

A kiadvány az előzmények bemutatása után az avatástól napjainkig mutatja be a Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet történetét. A szép kiállítású, színes képekkel gazdagon illusztrált kötet anyagát dr. Hézsely János, az intézet egykori parancsnoka és dr. Lőrincz József – a város szülötte – állította össze. A szerkesztést Lőrincz tanár úr végezte, aki kiváló arányérzékkel találta meg az egyensúlyt az intézet különböző korszakainak megjelenítésében.

Csak egyetérthetünk Soczó László bv. ezredes, intézetparancsnok az Előszóban olvasható soraival: „e munka mint szakmatörténeti feldolgozás a helytörténeti irodalmat is gazdagítja, amely így egyaránt haszonnal forgatható a büntetés-végrehajtási szakma művelőinek, a helytörténet kutatóinak, de élvezetes betekintést kínálhat a laikus olvasó számára is a valóságnak egy olyan zugába, amely jellegénél fogva »elzárkózik« a mindennapi nyilvánosság elől.